

Dos motets a Santa Maria

Dos motetes a Santa María

Two motets dedicated to our Lady

Per a doble cor mixt i baix continu

Josep Reig (+1674) i Josep Gaz (+1713)

Mestres de Santa Maria del Mar

Transcripció de Sergi Casademunt

1a edició: març 2005

© Sergi Casademunt

© DINSIC Publicacions Musicals, S.L.

Santa Anna, 10 E 3a - 08002 Barcelona

tel: 34 933180605 • Fax: 34 934120501

e-mail: dinsic@dinsic.com • www.dinsic.com

Dipòsit Legal: B-14809-2005

ISMN digital edition: M-69210-312-7

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la reprografia i el tractament informàtic, així com també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

La reproducción total o parcial de esta obra por cualquier procedimiento, incluyendo la reprografía y el tratamiento informático, así como la distribución de ejemplares mediante el alquiler o el préstamo, quedan rigurosamente prohibidas sin la autorización escrita del editor o entidad autorizada y estarán sometidas a las sanciones establecidas por la ley.

All rights reserved. No part of this score may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording, or any information storage and retrieval system, without permission in writing from the Publisher.

JOSEP REIG i JOSEP GAZ

Mestres de Capella de Santa Maria del Mar

Santa Maria del Mar havia tingut, ja des del Renaixement i durant tot el Barroc, una de les Capelles de Música més importants de la ciutat, juntament amb les de la Catedral i la del Pi. La plaça de Mestre de Capella era per tant cobejada per tots els músics d'arreu de Catalunya. Entre aquests, hi trobem noms tan coneguts com el de Joan Brudieu i Francesc Valls. El primer en fou Mestre l'any 1578 i Valls el 1696.

Durant el segle XVII, un dels mestres que exercí més anys el càrrec fou Josep Reig. Es presentà a oposicions, sense guanyar-les, el 26 de juny del 1607 quan només tenia 22 anys. Havia nascut, per tant, el 1584 o 85. Aquestes dades ens les dona H. Anglès al "*Diccionario de la Musica Labor*" i segurament les havia tret dels arxius de Sta. Maria del Mar destruïts durant la guerra del 36-39. Tot i que li atribueix el nom d'Antoni, crec que es tracta del mateix músic perquè, en un dels pocs papers salvats de la crema, figura aquest mestre amb el nom de Josep. El 16 de setembre del 1618 tornà a presentar-se a les oposicions i guanyà la plaça. El 20 de maig del 1655 va ser nomenat Mestre de Capella "ad vitam" i el 24 de maig del 1669 demanà que el substituís el seu ajudant F. Rosquelles, després de més de 50 anys de magisteri. No se sap la data de la seva mort.

De la seva formació, no en sabem res, tot i que per l'estil podria haver treballat amb J.P. Pujol. A la Catedral de Barcelona hi va haver un escolà de nom Josep Reig ⁽¹⁾ que va mudar la veu el 1613. Crec que no es tracta del mateix, ja que és poc probable que canviés la veu a 27 anys i que es presentés a oposicions com a escolà.

Els manuscrits de les seves obres que es conservaven a Santa Maria del Mar es cremaren durant la guerra, però H. Anglès els havia fotografiats perquè estaven junt amb obres de J.P. Pujol, de qui havia començat la publicació de l'*Opera omnia*. Eren 8 llibretes, una per a cada veu, enquadernades en pergamí, i contenien 26 motetes de Reig i 17 de Pujol. Actualment les fotos es conserven a la Biblioteca de Catalunya amb la signatura MF-28. Segons F. Pedrell, existia una altra llibreta amb l'acompanyament que H. Anglès ja no va trobar. La sort va fer que aparegués a la Biblioteca de l'Orfeo Català, sense catalogar, i la vaig poder identificar com la que havia vist Pedrell, completant així la música que havia salvat H. Anglès. El fet que en el recull només hi figurin motets de Reig i Pujol potser ens indica els lligams que haurien pogut existir entre ells dos.

Tots els motets estan escrits amb el mateix estil; un començament imitatiu passant després a l'homofonia i jugant amb els efectes de doble cor, d'una clara influència italiana amb la incorporació del baix continu.

Josep Gaz va néixer el 1654 o 55, segons es desprèn d'una súplica que feu a la Catedral de Girona l'any 1711 en què declara tenir "la avansada edat de cinquanta sis anys"⁽²⁾. Es formà a la Catedral de Barcelona com a escolà i, segons consta als seus arxius, ho era l'any 1672 ⁽¹⁾, i per tant ho feu amb Lluís Vicenç Gargallo. Ens explica altres dades de la seva vida en el "Llibre dels noms y cognoms dels escolans..." que començà ell quan va arribar a la Catedral de Girona "que fou lo die 16 de Juliol 1690": havia estat deu anys a Santa Maria de Mataró i després cinc a Santa Maria del Mar. El final de la seva vida coincideix amb la Guerra de Successió. Durant aquests anys va escriure obres tant per celebrar la visita de l'arxiduc Carles, coronat a Barcelona com a Carles III, com en honor de Felip V per celebrar les victòries de les seves tropes. Morí el 1713 i està enterrat al claustre de la Catedral de Girona.

La seva obra és molt extensa i en ella ens demostra el seu coneixement de les tècniques de composició i la seva gran musicalitat. F. Pedrell ja recomanava l'estudi i transcripció de les seves obres, pel seu alt valor musical⁽³⁾. El motet que avui publiquem es troba a la Biblioteca de Catalunya, M.689/11, en un quadern autògraf i en forma de borrador, i a la Catedral de Girona en papers solts per a ser cantats. Hi trobem algunes petites diferències que indiquem en la transcripció.

Sergi Casademunt i Fiol

(1) PAVIA J. *La música a la Catedral de Barcelona, durant el segle XVII*. Fundació Salvador Vives Casajuana, Barcelona 1986

(2) RIFÉ J. *Noticia biogràfica sobre Josep Gaz*. Butlletí de la SCM.III-95

(3) PEDRELL F. *Catàlech de la Biblioteca musical de la Diputació de Barcelona*, Barcelona 1908-1909

JOSEP REIG y JOSEP GAZ

Maestros de Capilla de *Santa Maria del Mar*

Santa Maria del Mar, ya desde el Renacimiento y durante todo el barroco, había tenido una de las Capillas de Música más importantes de la ciudad, junto con las de la Catedral y *del Pi*. La plaza de Maestro de Capilla era pues codiciada por los músicos de toda Cataluña. Entre ellos encontramos nombres tan conocidos como los de Joan Brudieu y Francesc Valls. El primero fue maestro en 1578, y Valls en 1696.

Durante el siglo XVII, uno de los maestros que ejerció el cargo más años fue Josep Reig. Se presentó a oposiciones, sin ganarlas, el 26 de junio de 1607 cuando sólo tenía 22 años. Había nacido pues en 1584 o 85. Estos datos nos los da H. Anglès en el Diccionario de la Música Labor, y seguramente los había sacado de los archivos de *Santa Maria del Mar*, destruídos durante la guerra del 36-39. Aunque le atribuye el nombre de *Antoni*, creo que se trata del mismo músico, ya que en uno de los pocos papeles salvados de la quema figura este maestro con el nombre de José. El 16 de septiembre de 1618 volvió a presentarse a las oposiciones y ganó la plaza. El 20 de mayo de 1655 fue nombrado Maestro de Capilla “ad vitam” y el 24 de mayo de 1669 pidió ser sustituido por su ayudante F. Rosquelles, tras más de 50 años de magisterio. No se conoce la fecha de su muerte. No sabemos nada de su formación, aunque su estilo nos dice que podría haber trabajado con J.P. Pujol. En la Catedral de Barcelona hubo un monaguillo llamado Josep Reig ⁽¹⁾ que cambió de voz en 1613. Creo que no se trata del mismo, ya que es poco probable que le cambiara la voz a los 27 años y que se presentara a oposiciones siendo monaguillo.

Los manuscritos de sus obras que se conservaban en *Santa Maria del Mar* se quemaron durante la guerra, pero H. Anglès los había fotografiado porque se encontraban junto con las obras de J.P. Pujol, de quien había empezado la publicación de la *Opera omnia*. Eran 8 libretas, una para cada voz, encuadradas en pergamino y contenían 26 motetes de Reig y 17 de Pujol. Actualmente las fotos se conservan en la *Biblioteca de Catalunya* con la signatura MF-28. Según F. Pedrell, existía otra libreta con el acompañamiento que H. Anglès ya no encontró. Quiso la suerte que apareciera en la biblioteca del *Orfeó Català*, sin catalogar, y la pude identificar con la que había visto Pedrell, lo que completaba la música que había salvado H. Anglès. El hecho de que en la colección sólo figuren los motetes de Reig y Pujol quizás nos indica los vínculos que habrían podido existir entre ellos.

Todos los motetes están escritos en el mismo estilo; un principio imitativo pasando después a la homofonía y jugando con los efectos de doble coro, de una clara influencia italiana con la incorporación del bajo continuo. Josep Gaz nació en 1654 o 55, según se desprende de una súplica que hizo a la catedral de Girona en 1711 en la que declara tener “la avanzada edad de cincuenta y seis años” ⁽²⁾. Se formó en la Catedral de Barcelona como monaguillo y, según consta en los archivos de la misma, lo era en 1672 ⁽¹⁾ y, por tanto, con Lluís Vicenç Gargallo. Otros datos de su vida nos los cuenta en el “*Llibre dels noms y cognoms dels escolans...*” que empezó a escribir cuando llegó a la Catedral de Girona, “que fue el 16 de julio de 1690”: había estado diez años en *Santa Maria de Mataró* y cinco más en *Santa Maria del Mar*. El final de su vida coincide con la Guerra de Sucesión. Durante estos años escribió obras tanto para celebrar la visita del archiduque Carlos, coronado en Barcelona como Carlos III, como en honor de Felipe V para celebrar las victorias de sus tropas. Murió en 1713 y está enterrado en el claustro de la Catedral de Girona. Su obra es muy extensa y en ella queda patente su conocimiento de las técnicas de composición y su gran musicalidad. F. Pedrell ya recomendaba el estudio y transcripción de sus obras por su alto valor musical ⁽³⁾. El motete que hoy publicamos se encuentra en la *Biblioteca de Catalunya*, M.689/11, en un cuaderno autógrafo y en forma de borrador, y en la catedral de Girona en papeles sueltos para ser cantados. Hemos encontrado algunas pequeñas diferencias que indicamos en la transcripción.

Sergi Casademunt i Fiol

(1) PAVIA, J. *La música a la Catedral de Barcelona, durant el segle XVII*. Fundació Salvador Vives Casajuana, Barcelona 1986.

(2) RIFÉ, J. *Notícia biogràfica sobre Josep Gaz*. Butlletí de la SCM.III-95.

(3) PEDRELL, F. *Catàlech de la Biblioteca musical de la Diputació de Barcelona* Barcelona 1908-1909.

JOSEP REIG et JOSEP GAZ

Maîtres de Chapelle de *Santa Maria del Mar*

L'église *Santa Maria del Mar* a disposé, depuis la Renaissance et pendant toute l'époque baroque, de l'une des chapelles de musique les plus importantes de la ville, avec celles de la cathédrale et de l'église *del Pi*. La place de Maître de Chapelle y était par conséquent très recherchée par tous les musiciens de l'ensemble de la Catalogne. Parmi ceux-ci, se trouvent des noms aussi connus que Joan Brudieu et Francesc Valls. Le premier en a été le maître en 1578 et le second en 1696.

Au cours du XVIIe siècle, l'un des maîtres qui exerce cette responsabilité le plus longtemps est Josep Reig.

Il se présente au concours, sans le réussir, le 26 juin 1607 alors qu'il n'a que 22 ans. Il était né par conséquent en 1584 ou 1585, information que nous donne H. Anglès dans le *Diccionario de la Música Labor* et qui provient sans doute des archives de l'église *Santa Maria del Mar* qui furent détruits pendant la guerre d'Espagne (1936-1939). Bien qu'il le prénomme *Antoni*, il s'agit sans doute du même musicien, étant donné que dans l'un des écrits sauvé de l'incendie figure ce maître sous le nom de Josep. Le 16 septembre 1618, Josep Reig se représente au concours et emporte la place. Le 20 mai 1655, il est nommé Maître de Chapelle à vie et, le 24 mai 1669, il demande à être substitué par son adjoint F. Rosquelles, après plus de cinquante ans de magistère. On ne connaît pas la date de sa mort.

Quant à sa formation, on n'en sait rien non plus. On pense toutefois, du fait de son style, qu'il pourrait avoir travaillé avec J.P. Pujol. À la cathédrale de Barcelone, il y eut un bedeau du nom de Josep Reig ⁽¹⁾ dont la voix mua en 1613. Je ne pense pas, pour ma part, qu'il s'agisse du même Josep Reig. Il est peu probable, en effet, que la voix d'un chanteur mue alors que celui-ci a vingt-sept ans et, d'autre part, que ce même chanteur se présente à des concours tout en étant bedeau.

Les manuscrits de ses œuvres, qui étaient conservés à l'église *Santa Maria del Mar*, ont brûlé pendant la guerre civile. Toutefois, H. Anglès les avait photographiés étant donné qu'ils se trouvaient réunis avec des œuvres de J.P. Pujol dont il avait entamé la publication de l'*Opera omnia*. Il s'agissait de huit livrets, un pour chaque voix, reliés en parchemin, et contenant vingt-six motets de Reig et dix-sept de Pujol. Ces photographies sont aujourd'hui conservées à la *Biblioteca de Catalunya* (Bibliothèque de Catalogne) sous la référence MF-28. Selon F. Pedrell, il existerait un autre livret avec accompagnement que H. Anglès n'aurait pas trouvé. La chance a fait qu'il est apparu à la bibliothèque de l'*Orfeó Català* un livret, qui n'était pas catalogué, et que j'ai pu identifier comme étant celui que Pedrell avait vu, complétant ainsi la musique

que H. Anglès avait pu sauver. Le fait qu'il ne figure au recueil que des motets de Reig et de Pujol nous donne une indication sur les liens qui ont sans doute existé entre les deux hommes.

Tous les motets sont écrits dans le même style : un début imitatif qui passe ensuite à l'homophonie puis au jeu avec les effets de double chœur, de claire influence italienne avec l'incorporation de la basse continue.

Josep Gaz est né en 1654 ou 1655 selon ce qui ressort d'une supplique qu'il fait à la cathédrale de Gérone en 1711, dans laquelle il déclare avoir « l'âge avancé de cinquante-six ans » ⁽²⁾. Il effectue sa formation à la cathédrale de Barcelone comme bedeau et, si l'on en croit les archives de celle-ci, il y est encore en 1672 ⁽¹⁾ et, par conséquent il a pu y croiser Vicenç Gargallo. Il nous donne lui-même d'autres informations concernant sa vie dans le *Llibre dels noms y cognoms dels escolans...* (Registre des prénoms et noms des bedeaux...) qu'il entame quand il arrive à la cathédrale de Gérone « que fou lo die 16 de Juliol 1690 » (qui fut le 16 juillet 1690) et dans lequel il indique qu'il était resté dix ans à l'église *Santa Maria de Mataró*, puis cinq à l'église *Santa Maria del Mar*. La fin de sa vie coïncide avec la guerre de la Succession d'Espagne. Au cours de ces années, il écrit des œuvres musicales aussi bien pour célébrer la visite de l'Archiduc Charles, couronné à Barcelone sous le nom de Charles III, qu'en l'honneur de Philippe V pour honorer la victoire de ses troupes. Mort en 1713, il est enterré dans le cloître de la cathédrale de Gérone.

Son œuvre est très étendue et lui permet de nous montrer sa connaissance des techniques de composition et, en outre, sa grande musicalité. F. Pedrell recommandait déjà l'étude et la transcription de ses œuvres pour leur haute valeur musicale ⁽³⁾. Le motet que nous publions aujourd'hui se trouve à la *Biblioteca de Catalunya*, référence M.689/11, dans un cahier autographe et sous forme de brouillon, ainsi qu'à la cathédrale de Gérone dans des papiers épars pour être chantés. Nous y trouvons quelques petites différences que nous indiquons dans la transcription.

Sergi Casademunt i Fiol

(1) PAVIA J. *La musique à la cathédrale de Barcelone, au cours du XVIIe siècle*. Fondation Salvador Vives Casajuana, Barcelone 1986

(2) RIFÉ J. *Notice biographique sur Josep Ga*. Bulletin de la SCM.III-95

(3) PEDRELL F. *Catalogue de la Bibliothèque musicale de la Diputació de Barcelone*. Barcelone 1908-1909.

JOSEP REIG and JOSEP GAZ

Chapel-Masters at *Santa Maria del Mar*

Ever since the Renaissance and right through the Baroque period, the *Santa Maria del Mar* church had enjoyed one of the leading Music Sections in Barcelona, along with those of the Cathedral and *del Pi* church. The post of Chapel-Master was thus a coveted one among musicians from all over Catalonia. Among its Masters were such well-known names as Joan Brudieu and Francesc Valls, the former in 1578 and the latter in 1696.

During the seventeenth century, one of the longest-serving Masters was Josep Reig. He presented himself for the post, unsuccessfully, on 26 June 1607 when he was only 22 years old. Thus he must have been born in 1584 or 1585. This information comes to us from H. Anglès in the *Diccionario de la Música Labor*, he presumably having found it in the archives of *Santa Maria del Mar* that were destroyed during the Spanish Civil War of 1936-39. Even though he is given the first name of *Antoni* there, it seems that this was the musician referred to, since one of the few papers that were saved from the fire records him with the name of Josep. He applied for the post again on 16 September 1618, and was awarded the post. On 20 May 1655 he was appointed Chapel-Master “ad vitam”, and on 24 May 1669 he asked to be replaced by his assistant F. Rosquelles, after over 50 years’ service as a musician. The date of his death is not known.

Nothing is known of his training, though his style indicates that he may have studied with J.P. Pujol. There was a scholar named Josep Reig at Barcelona Cathedral (1) whose voice broke in 1613, but I do not think it can be the same person, since it is unlikely that his voice broke at the age of 27, or that he applied for the post when he was still a scholar.

The manuscripts of his works that were kept at *Santa Maria del Mar* were burnt during the war, but H. Anglès had taken photographs of them, since they were kept together with the works of J.P. Pujol, whose complete works he had begun to publish. They were in the form of 8 manuscript books, one per voice, bound in parchment, containing 26 motets by Reig and 17 by Pujol. The photographs are now kept at the *Biblioteca de Catalunya* under catalogue number MF-28. According to F. Pedrell there was another manuscript containing the accompaniment that H. Anglès did not find. As luck would have it, it turned up in the Library of the *Orfeó Català* as an uncatalogued work, and I was able to identify it as the one Pedrell had seen and thus complete the music that H.

Anglès had saved. The fact that the collection contains only works by Reig and Pujol could be an indication of the bonds that may have existed between them.

All the motets are written in the same style: an imitative beginning leading into homophonic writing and playing with double-choir effects, with a clear Italian influence in the form of a basso continuo part being included.

Josep Gaz was born in 1654 or 1655, as can be deduced from a request made to Girona Cathedral in 1711 stating that he had reached “the advanced age of fifty-six” (2). He was trained at Barcelona Cathedral as a scholar, and he was still there in 1672 according to the Cathedral archives (1) - hence with Lluís Vicenç Gargallo. Other information on his life is explained in the “*Llibre dels noms y cognoms dels escolans...*” that he began when he arrived at Girona Cathedral, which was on 16 July 1690: he had spent ten years at *Santa Maria de Mataró* and then five years at *Santa Maria del Mar*. The end of his life coincided with the War of Succession. Over that period, he wrote works both to celebrate the visit of the Archduke Carles, who was crowned in Barcelona as Carles III, and in honour of Felipe V to celebrate the victories of his troops. He died in 1713 and was buried in the cloister of Girona Cathedral. His work is very extensive, and it reveals his knowledge of compositional techniques as well as his keen musicianship. F. Pedrell long ago recommended the study and transcription of his works on account of their high musical value (3). The motet we are now publishing is in the *Biblioteca de Catalunya*, M. 689/11, in an autograph notebook sketch, and in Girona Cathedral written out on separate sheets for performance purposes. A few minor differences are to be found, and these are indicated in the transcription.

Sergi Casademunt i Fiol

(1) PAVIA, J. “La música a la Catedral de Barcelona, durant el segle XVII”. Fundació Salvador Vives Casajuana, Barcelona 1986.

(2) RIFÉ, J. “Notícia biogràfica sobre Josep Gaz”. Butlletí de la SCM.II.95.

(3) PEDRELL, F. “Catàlech de la Biblioteca musical de la Diputació de Barcelona”. Barcelona 1908-1909.

JOSEP REIG und JOSEP GAZ

Kapellmeister der Kirche *Santa Maria del Mar*

Santa Maria del Mar verfügte schon seit der Renaissance und während des ganzen Barock, neben der Kathedrale und der Kirche *del Pi*, über eine der wichtigsten Musikkapellen der Stadt. Die Stelle des Kapellmeisters war daher bei Musikern aus ganz Katalonien begehrt. Unter diesen finden sich so bekannte Namen wie Joan Brudieu und Francesc Valls. Ersterer war 1578 Kapellmeister und letzterer 1696.

Während des 17. Jahrhunderts gehörte Josep Reig zu den Kapellmeistern, die den Posten am längsten besetzten. Er bewarb sich ohne Erfolg am 26. Juni 1607, im Alter von nur 22 Jahren. Somit muß er 1584 oder 1585 geboren sein. Diese Angaben finden wir bei H. Anglès im *Diccionario de la Música Labor*. Es ist anzunehmen, daß er sie dem Archiv der Kirche *Santa Maria del Mar* entnommen hat, das während des Bürgerkriegs von 1936-1939 zerstört wurde. Obwohl er ihm den Namen *Antoni* zuschreibt, denke ich, daß es sich um den gleichen Musiker handelt, da jener Kapellmeister in einem der wenigen Dokumente, die den Flammen entkommen sind, mit dem Namen Josep genannt wird. Am 16. September 1618 bewarb er sich erneut und erhielt die Stelle. Am 20. Mai 1655 wurde er zum Kapellmeister "ad vitam" befördert und am 24. Mai 1669, nach mehr als 50 Jahren Dienstzeit, ersuchte er darum, von seinem Adjutanten F. Rosquelles abgelöst zu werden. Sein Todesdatum ist unbekannt.

Über seine Ausbildung wissen wir nichts, obwohl es auf Grund seines Stils möglich ist, daß er mit J.P. Pujol zusammengearbeitet hat. In der Kathedrale von Barcelona gab es einen Sängerknaben namens Josep Reig ⁽¹⁾, dessen Stimmwechsel 1613 stattfand. Ich glaube nicht, daß es sich um den gleichen Musiker handelt, da es sehr unwahrscheinlich ist, daß dieser seinen Stimmwechsel mit 27 Jahren erlebte, oder sich als Sängerknabe um die Stelle eines Kapellmeisters bewarb.

Die Manuskripte seiner Werke, die sich im Archiv von *Santa Maria del Mar* befanden, verbrannten während des Bürgerkriegs. H. Anglès hatte sie jedoch schon vorher fotografiert, da sie sich bei den Werken J.P. Pujols befanden, dessen *Opera omnia* er zu veröffentlichen begonnen hatte. Es handelte sich um acht Hefte, ein Heft pro Stimme, in Pergament gebunden, die 26 Motetten Reigs und 17 Motetten Pujols enthielten. Heute befinden sich die Photographien in der *Biblioteca de Catalunya* unter der Signatur MF-28. F. Pedrell zufolge gab es noch ein weiteres Heft mit der Begleitung, das H. Anglès nicht mehr vorfand. Es war ein Glücksfall, daß es in der Bibliothek des *Orfeó Català* unkatalogisiert zutage kam, und ich es als dasjenige identifizieren

konnte, welches Pedrell gesehen hatte, so daß die von H. Anglès gerettete Musik wieder vollständig war. Die Tatsache, daß diese Sammlung nur die Motetten Reigs und Pujols enthielt, ist möglicherweise ein Hinweis auf die Beziehung, die unter Umständen zwischen diesen beiden Musikern bestanden hat.

Alle Motetten sind im gleichen Stil geschrieben; ein imitativer Anfang, der in Homophonie übergeht und mit den Effekten des Doppelchors spielt. Mit dem Einsatz des Generalbasses stehen sie unverkennbar unter italienischem Einfluß.

Josep Gaz wurde 1654 oder 1655 geboren, wie aus einer an die Kathedrale von Girona gerichteten Bittschrift von 1711 hervorgeht, in dem er behauptet, das hohe Alter von sechsundfünfzig Jahren erreicht zu haben ⁽²⁾. Er erhielt seine Ausbildung als Sängerknabe in der Kathedrale von Barcelona, und wie in diesem Archiv belegt, war das im Jahre 1672 ⁽¹⁾; somit war er dort zur gleichen Zeit wie Lluís Vicenç Gargallo. Weitere Angaben zu seinem Leben macht er im *Llibre dels noms y cognoms dels escolans...*, das er zu schreiben begann, als er am 16. Juli 1690 seine Stelle in der Kathedrale von Girona antrat. Hier gibt er an, zehn Jahre in der Kirche *Santa Maria de Mataró* und danach fünf Jahre in der Kirche *Santa Maria del Mar* tätig gewesen zu sein. Sein Leben endete in der Zeit des Erbfolgekriegs. In diesen Jahren komponierte er sowohl Werke zur Feier des Besuchs von Erzherzog Karl, dessen Krönung als Karl III in Barcelona stattfand, als auch zu Ehren Philip V, um dessen Truppsiege zu feiern. Er starb 1713 und ist im Kreuzgang der Kathedrale von Girona begraben.

Sein Oeuvre ist sehr umfangreich und verrät seine Kenntnis der Kompositionstechniken und mehr noch seine außerordentliche Musikalität. Schon F. Pedrell empfahl das Studium und die Transkription seiner Werke aufgrund ihrer herausragenden musikalischen Qualität ⁽³⁾. Die Motette, die wir heute veröffentlichen, befindet sich in der *Biblioteca de Catalunya*, M.689/11, in einem vom Komponisten selbst verfaßten Skizzenheft, sowie in losen Blättern mit Gesangsnoten in der Kathedrale von Girona. Sie weisen kleine Unterschiede auf, die wir in unserer Transkription angeben.

Sergi Casademunt i Fiol

(1) PAVIA, J. *La música a la Catedral de Barcelona, durant el segle XVII*. Fundació Salvador Vives Casajuana, Barcelona 1986.

(2) RIFÉ, J. *Noticia biogràfica sobre Josep Gaz*. Butlletí de la SCM.II.95.

(3) PEDRELL, F. *Catàlech de la Biblioteca musical de la Diputació de Barcelona*. Barcelona 1908-1909.

Sancta Maria

In festivitibus B^e. M^e. virgi. 2° tonus pro G

Josep Reig (?-1674)

Transcripció Sergi Casademunt

Veus: Biblioteca de Catalunya MF. 28

(antic Sta M del Mar MS. 5)

Partitura ad organum (BC), Orfeo català

Primi Chori

Cantus San - cta Ma -

Altus San - cta Ma -

Tenor San - cta Ma -

Bassus San - cta Ma -

Secundi Chori

Cantus San -

Altus San -

Tenor San -

Bassus San -

Partitura ad Organum

Dos motets a Santa Maria

4

ris, suc - cur-re, suc - cur-re, suc - cur-re, suc-cur-re

ris, suc - cur-re, suc - cur-re, suc - cur-re, suc-cur-re

ris, suc - cur-re, suc - cur-re, suc - cur-re, suc-cur-re

ris, suc - cur-re, suc - cur-re, suc - cur-re, suc-cur-re

San - cta Ma - ri - a, suc - cur-re, suc - cur-re, suc-cur-re, suc - cur-re

San - cta Ma - ri - a, suc - cur-re, suc - cur-re, suc-cur-re, suc - cur-re, suc -

San - cta Ma - ri - a, suc - cur-re, suc - cur-re, suc-cur-re, suc - cur -

San - cta Ma - ri - a, suc - cur-re, suc - cur-re, suc-cur-re, suc - cur-re

San - cta Ma - ri - a, suc - cur-re, suc - cur-re, suc-cur-re, suc - cur-re

Dos motets a Santa Maria

10

mi - se - ris, suc -

mi - se - ris, suc-cur - re

mi - se - ris, suc-cur - re

mi - se - ris, suc-cur - re

mi - se - ris, ju - va pu - sil - la - ni - mes, suc-cur - re

cur - re mi - se - ris, ju - va pu - sil - la - ni - mes, suc-cur - re

re mi - se - ris, ju - va pu - sil - la - ni - mes, suc-cur - re

mi - se - ris, ju - va pu - sil - la - ni - mes, suc-cur - re

mi - se - ris, ju - va pu - sil - la - ni - mes, suc-cur - re

Dos motets a Santa Maria

Alma Redemptoris Mater

Antífona de la Mare de Déu de completes durant el temps de Nadal

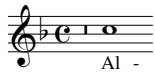
Josep Gaz (c. 1654-55-1713)

“Dedicada a la Reyna dels Angels Maria Sra. Nostra, y al gloriós patriarcha Sant Joseph son espos”

Transcripció Sergi Casademunt

Biblioteca de Catalunya M. 689/11
Acompanyament Girona Arxiu Catedral
carpeta XLI

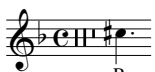
Primi Chori

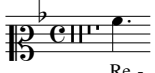
Cantus primus **Al -**

Cantus secundus **Al -**

Tenor **Al -**

Secundi Chori

Cantus **Re -**

Altus **Re -**

Tenor **Re -**

Bassus **Re -**

Pars horgani **[1]**

[1] només a Girona Catedral

Dos motets a Santa Maria

5

10

Dos motets a Santa Maria

15

Re - dem - pto - ris Ma - ter, quae per - vi - a cae - li
 Ma - ter, Ma - ter quae per - vi - a cae - li
 ter Re - dem - pto - ris Ma - ter quae per vi - a cae - li
 Re - dem - pto - ris Ma - ter
 Re - dem - pto - ris Ma - ter
 Re - dem - pto - ris Ma - ter
 Re - dem - pto - ris Ma - ter
 Re - dem - pto - ris Ma - ter

19

por - ta ma - nes, suc -
 por - ta ma - nes, suc -
 por - ta ma - nes, suc -
 Et stel - la ma - ris, stel - la ma - ris,
 Et stel - la ma - ris, stel - la ma - ris,
 Et stel - la ma - ris, Et stel - la ma - ris,
 Et stel - la ma - ris, Et stel - la ma - ris,

[1] Girona

Dos motets a Santa Maria

Traducció dels textos

Català

Sancta Maria

Santa Maria

Santa Maria, socorre els desgraciats,
ajuda els dèbils, conforta els afligits;
prega pel poble.
Fes de mitjancera del clergat.
Intercedeix pel pietós sexe femení.
Fes que sentin la teva empara
tots els que celebren la teva santa festivitat.

Alma Redemptoris Mater

Afortunada Mare del Redemptor

Afortunada Mare del Redemptor,
que guies les ànimes a través del cel,
estrella del mar,
auxilia el que defalleix,
eleva el que vetlla pel poble;
tu que engendreres,
per la teva naturalesa prodigiosa,
al teu Sant Creador;
Verge abans
i després,
en rebre la salutació
per boca de Gabriel,
compadeix-te dels pecadors.

Castellà

Sancta Maria

Santa Maria

Santa María, socorre a los desgraciados,
ayuda a los débiles, conforta a los afligidos:
ruega por el pueblo.
Media a favor del clero.
Intercede por el piadoso sexo femenino.
Sientan tu amparo todos los que celebran tu santa
festividad.

Alma Redemptoris Mater

Afortunada Madre del Redentor

Afortunada Madre del Redentor,
que guías las almas a través del cielo,
estrella del mar,
auxilia al que desfallece,
eleva al que vela por el pueblo;
tú que engendraste,
por tu naturaleza prodigiosa,
a tu Santo Creador;
Virgen antes
y después,
tras recibir el saludo
de boca de Gabriel,
compadécete de los pecadores.